

БОЙКІВЩИНА

Видання Турківської районної ради

НАРОДНИЙ ЧАСОПИС ТУРКІВЩИНИ

№11 (1307) СУБОТА,

15 березня 2014 року

Заходи

ШЕВЧЕНКО ЗАСЛУГОВУЄ БІЛЬШОГО

Дніами в Україні та за її межами прогресивна громадськість відзначала 200-урічницю від дня народження Генія української нації – Тараса Шевченка. У рамках відзначення ювілею відбулося чимало творчих заходів. Не винятком став і наш район.

Ще задовго до цієї дати на Турківщині був створений організаційний комітет, який визначив цілий ряд заходів. Його лукавити, багато таких відбулося в школах району, закладах культури. А ось кульмінацією святкувань стала урочиста академія 9 березня в культурно-мистецькому центрі «Україна» м. Турка. Силами працівників РНД та дитячої музичної школи було організовано цікавий концерт, перед початком якого глядачі мали можливість переглянути фільм про життя та творчість Генія. І все було б добре, якби широкий загал турків чан взяв участь у цьому корисному заході. На наш сором, зал культурно-мистецького центру був заповнений лише не третину. Практично не було тут учнів (лише ті, що брали

участь в концерті), дуже мало педагогів, державних службовців. Та й що казати,

не всі члени організаційного комітету, про який ішла мова вище, прийшли на святкування. Однозначно, Великий Кобзар заслуговує більшої уваги, адже на його

творчості виховувалося не одне покоління українців.

Зрештою, докір сьогодні ми повинні сприйняти як урок. Щоб в майбутньому ми відчували внутрішню потребу віддати шану (бодай в день ювілею) видатним українцям, показати приклад, що ми справді велика нація, яка любить, шанує і гордиться своїми героями.

Думаю, що ситуація, яка трапилася, є логічним наслідком нашої бездіяльності та байдужості. Звичайно, подібні заходи треба відвідувати не з примусу, а з внутрішнього переконання та потреби. Якщо б у нашій душі з раннього дитинства творчість (в даному випадку Тараса Шевченка) займала бодай незначний процент, а ми відчували б себе часткою великого народу, а не лише декларували про це, то зал культурно-мистецького центру не зміг би вмістити всіх бажаючих. І ми б не схиляли голови від сорому за себе, за наших близьких і знайомих.

Василь ВАСИЛЬКІВ.

Загальнорайонне віче з висунення та обговорення кандидатур на посаду голови Турківської райдержадміністрації відбудеться в суботу, 15 березня, о 13.00 год., на майдані Шевченка у м. Турка.

Ініціативна група просить активістів громад району прислати своїх представників з узгодженими кандидатурами на віче. Висунені кандидатури та можливі самовисуванці мають прибути на віче зі своїми програмами розвитку району і бути готовими відповісти на запитання громади.

Ініціативна група.

РОЗПОРЯДЖЕННЯ

ГОЛОВИ
РАЙДЕРЖАДМІНІСТРАЦІЇ
19.02.2014 №33

Про обмеження руху важкого транспорту на автошляхах району

Відповідно до Закону України «Про дорожній рух» та постанови Кабінету Міністрів України від 30 березня 1994 року №198 «Про затвердження Єдиних правил ремонту і утримання автомобільних доріг, вулиць, залізничних переїздів, правила користування ними та охорони» та в зв'язку з інтенсивним пучиноутворенням на автошляхах району:

- Обмежити рух важкого транспорту, вантажопідйомністю більше 10 тонн, лісовоїв, гусеничних тракторів, тракторів, марки Т-150 К на період з 20 лютого 2014 року по 1 травня 2014 року або до повного затухання пучин на таких маршрутах: Боберка - Бориня, Нижнє Висоцьке - Багнувате, Верхнє Висоцьке - Либохора, Верхній Турів - Нижнє, Мохнате - Красне, Турка-Лопушанка, Нижній Турів - (Львів - Ужгород), Ясениця - Ясениця Стецьова, Міжгір'я - Буковинка, Буковинка - Дівче, Явора - Мала Волосянка.

- Турківському РВ ГУМВС України у Львівській області (Кумечко О.А.) та філії «Турківський райавтодор» (Павлович Є.І.) забезпечити виконання розпорядження.

Громадські ініціативи

... В СВОЇЙ ХАТИ – СВОЯ ПРАВДА...

Ці слова, колись написані нашим Генієм Тарасом Шевченком, є актуальними в усі часи розбудови Української держави. По-особливому вони звучать сьогодні, коли громадськість робить черговий крок до оновлення суспільства. Майданівські активісти шукають нові форми і методи з тим, щоб максимально залиучити до управлінських процесів широкий загал людей, надаючи їм прав своєрідних контролерів, які стежитимуть, аби влада була справедливостю, виправедувала їхні надії та сподівання.

Саме такі завдання поставила перед собою ініціативна група, зорганізована для створення громадських рад у всіх населених пунктах Турківщини. 26 лютого, четверго активістів вирішили розпочати цю нелегку, але таку потрібну роботу. Відтоді відбулося уже три засідання. І якщо на першому було лише четверо людей, то вже на другому – п'ятнадцять, а на третьому, що відбулося минулого вівторка, – 26. В тому числі десять – представники сіл. Обговоривши цілій

ряд проблем, активісти визначили для себе конкретні завдання й мету – максимально залиучити людей до розбудови Української держави. Між собою вони розподілили напрямки діяльності таким чином, щоб жодне село не залишилося поза увагою.

Наразі громадська рада має статус районної, але вже наступного тижня буде утворено й міський осередок, й, хочеться вірити, цілій ряд сільських. Для цього, взявши за основу Конститу-

цію України та Закон «Про місцеве самоврядування в Україні», розроблено положення про громадські ради, де в деталях описано всі аспекти їх функціонування. З прийняттям статуту наразі вирішили не поспішати. Це стане можливим після того, як Верховна Рада України прийме новий закон про органи місцевого самоврядування. Тоді буде чітко сформульовано основні перспективи та завдання цих громадських організацій.

Наступне засідання ініціативної групи відбудеться 19 березня, об 11.00 год., у приміщенні сесійної залі Турківської районної ради. Активісти запрошуєть усіх небайдужих громадян включитися у формування громадських рад на місцях.

Василь ВАСИЛЬКІВ.

У районній раді

ЗАСТЕРЕГЛИ МЕДИКІВ ВІД ХАБАРІВ

Про хабарництво в медицині у нас сьогодні не говорить хіба що лінівий. Щоправда, дехто називає це віддякою пацієнта лікареві. Втім, як воно б не звучало, але українське суспільство якомога швидше має позбутися цього негативу, забезпечивши медиків достойною зарплатою, а пацієнтів – кваліфікованою медичною допомогою.

Ця болюча тема була обговорена минулого середи в Турківській районній раді. На зустріч, яку ініціював голова райради Василь Дребот, були запрошенні прокурор

району, начальник райвідділу міліції, головний лікар Турківської КЦРЛ, його заступники, а також завідувачі відділень лікарні.

У принципі, всі присутні були одностайними в тому, що суспільство потребує змін в медичній галузі в тому числі. Звичайно, що через брак коштів, наразі не вдається забезпечити всіх хворих медикаментами, але відношення медперсоналу до них має бути доброзичливим та щирим, незалежно від того, хто звернувся по допомозу. На нараді також наголошувалося, щоб медики налагодили чіткий контроль за викори-

станням ліків для пільгових категорій громадян, дітей. Якщо не вистачає на це коштів, то варто переглянути кошторисні призначення лікарні.

Медики, у свою чергу, звертали увагу на те, що їм іноді доводиться зустрічатися з агресією пацієнтів, які вимагають від них того, чого насправді зробити не можна: скажімо, стовідсотково забезпечити медикаментами чи рентгенівською плівкою.

А наразі, аби не виникало конфліктних питань, влада та медики мають чітко визначити, що в медицині є безкоштовним, а на що пацієнту треба затрачати власні кошти. Представники Самооборони навіть пропонують створити гарячу лінію, на яку можна зателефонувати у випадку вимагання хабара.

Василь ВАСИЛЬКІВ.

Втікають від війни

ТУРКІВЩИНА ПРИХИСТИЛА КРИМСЬКИХ ТАТАР

Минулого тижня, рятуючись від можливої війни на Кримському півострові, до нашого району прибуло 14 татар – восьмero дітей та шестero дорослих – із Сімферополя. Оселилися вони в мотелі «Чертур», що належить підприємцю Василю Чернянському. До речі, Василь Іванович практично сам запросив їх до себе. Будучи у Львівській обласній раді, він залишив свій номер телефону, побачивши оголошення, в якому було звернення до всіх небайдужих прийняти людей із Криму.

Окрім проживання, для них тут налагоджено триразове харчування. Яврський сільський голова Дмитро Гошівський організував людей, які носять прибулим молоко, різну консервацію. Зголосилися допомагати продуктами майже всі сільські ради району.

Дніми відвідали кримських співвітчизників голова Турківської районної ради Василь Дребот та голова районної організації ВО «Свобода» Мирослава Калинич. Вони привезли для дітей солодощі. А начальник відділу освіти Михайло Кропивницький подбав, аби діти шкільного віку мали підручники.

Зголосилася прийняти кримчан Й. Оксана Кузьмич, яка готова поселити їх у своєму будинку в с. Ясениця й організувати для них харчування. А, щоб координувати роботу з облаштуванням для них житла, в управлінні праці РДА функціонує спеціальна гаряча лінія 3-15-35. Сюди можуть зателефонувати й ті, хто виявить бажання допомогти людям, яких виганяє з обжитих місць російська агресія, що в будь-який момент може перерости у війну.

Василь ВАСИЛЬКІВ.

Вітаємо

Від щирого серця вітаємо з 35-річчям від дня народження настоятеля храму УАПЦ Пресвятої Богородиці с. Розлуч о. Андрія Клуп- ба і бажаємо йому міцного здоров'я та життєвої наслаги, і ще багато-багато років життя в Божій ласці, мирі і злагоді.

Всю доброту, яка існує в світі,

Всю радість, що живе поміж людей.

Найкращі всі, що до епохи, квіти

Даруєм Вам у цей святковий день.

Нехай Господь завжди у поміч буде,

А Мати Божа береже від зла.

Бажаєм Вам здоров'я, щастя й сили,

Радості земної і тепла!

З повагою – парафіяни і церковний комітет.

15 березня 2014 року

«БОЙКІВЩИНА»

3 стоф.

Доброчинність

ФІНАНСОВА ДОПОМОГА БОРЦЯМ ЗА ВОЛЮ УКРАЇНИ

З початку євромайданівських протестів громада Турківщини зібрала 328272 гривні для підтримки мітингувальників, – допомоги сім'ям загиблих, лікування поранених, підтримки українського війська та інших потреб.

На даний час з цієї суми використано 212844 гривні. В основному на придбання квитків для поїздки турківчан до Києва та повернення їх додому. Відтак залишилося 115428 гривень, до того ж ще 100 доларів від мешканця Турки, який побажав бути невідомим.

Зокрема, заклади освіти зібрали – 27581 грн., в тому числі школи – 10661 грн., відділ освіти – 7420 грн; Боринський професійний ліцей народних промислів та ремесел – 6 тисяч гривень; Турківський професійний ліцей – 3500 грн.; 12 800 грн. надійшло пожертви від медичних установ, в тому числі 10 тисяч грн. – Турківська КЦРЛ; 2800 грн. – Боринська міська лікарня. Українська греко-католицька церква зібрала для потреб Майдану – 24041 грн. Інші церкви району – 38428 грн. Від громад Турківщини надійшло 142072 грн. Підприємці району пожертвували 36878 грн., різні установи та організації – 11450 грн. Кошти, що приносили люди в книгарню «Під гербом САС» м. Турка (власник Любомир Яворський), – 18415 грн., На різних вічах, що проводилися в районі, зібрано 13037 грн. Від автомайданівців надійшло 770 грн., українці, що працюють за кордоном, пожертвували 2800 грн.

Із суми, що є у наявності зараз, вирішено 50 тисяч гривень перерахувати для потреб українського війська.

Василь ВАСИЛЬКІВ.

Політичне життя

Знову обрано ГОЛОВОЮ

Десятого березня відбулася чергова звітно-виборна конференція Турківської районної організації політичної партії ВО «Батьківщина». Із 52 делегатів на конференції були присутні – 43.

Однопартійці, вже вкотре, обрали своїм головою Мирославу Павлик. До речі, цю посаду вони довіряють їй, починаючи з 2004 року. Також на конференції розширено склад районного бюро партії. Раніше, як повідомила нам Мирослава Миронівна, до нього входило 11 осіб, зараз – на 2 більше. Це зроблено через те, що ряди партії поповнили колишні члени ПП «Фронт змін».

Сьогодні районна організація ВО «Батьківщина» має у своєму складі 1032 партійці.

Василь ВАСИЛЬКІВ.

Договір, посвідчений Турківською державною нотаріальною конторою від 12.02.2006 р. за реєстраційним №116, вважати недійсним.

Продається однокімнатна квартира по вул. Шевченка м. Турка, загальна площа 42,1 кв.м., 2-1 поверх, кімната світла, зроблений євромонт, є підваль, сарай, грядка для вирощування зелені. Ціна – договірна. Тел.: 0972077449 (Марія).

НЕБЕЗПЕЧНО І ШКІДЛИВО

Незабаром настане пожежонебезпечний період в лісі. Сприятливим для виникнення лісової пожежі є весняний період, коли сніговий покрив уже зійшов, а трав'янista рослинність іще не розвинулася. Велика кількість сухої трави і листя є гарним займистим матеріалом. Особливо небезпечними в пожежному відношенні є хвойні ліси, де пожежа виникає найбільше. Під їхнім настемом накопичується велика кількість відмерлої хвої, гілок, кори, які дуже повільно розкладаються і надзвичайно добре горять...

Найбільш небезпечною є верхова пожежа, під час якої горить не лише ґрунтovий покрив, а й крони дерев. Вона може бути швидкою і стійкою. За стійкою верхової пожежі полум'я охоплює увесь ліс від ґрунтового шару до верхівок дерев.

Ше гірше, коли причиною пожежі є навмисний підпал трави. Тоді горе-палії в своїх поясненнях пишуть, що це вони проявили турботу до матінки-природи задля кращого росту трави. Такий прояв «турботи» нічого доброго для флори і фауни не дає, а, навпаки, наносить непоправну шкоду на розвиток всього живого на землі. У місцях, де спалюють мінупорічну траву, загортаються опори електропередач, пожежа може виникнути на інших об'єктах енергозабезпечення. Через це район може залишитися без електроенергії. Бували випадки, що вогонь з поля перекидався на житлові будинки та господарські приміщення. А тому паліям треба задуматися, перш ніж робити необдуманий вчинок.

Попереджаємо всіх охочих пустити «червоного півня»: існує адміністративна та кримінальна відповідальність за наїмисний підпал чи навіть необережне поводження з вогнем. Пожежу легше попередити, ніж ліквідувати. Пам'ятайте про це і бережіть рідну природу!

Нагадуємо: цілодобовий номер телефону лісової охорони ДП «Боринське лісове господарство» – (050) 431-87-79. Будемо вдячні за співпрацю.

Михайло ЯВОРСЬКИЙ,
лісничий Верхньовисоцького лісництва.

Вітаємо

Мама, тато, брат Ігор, братова Іванна, сестра Людмила, племінники Володка й Андріанка щиро сердечно вітають з ювілеєм днем народження дорогого, чуйного і турботливої сина, брата, стріка – Володимира Васильовича Грицу, жителя с. В. Висоцьке, і бажають ювіляру міцного здоров'я – з роси і води, успіхів у всіх починаннях, сімейного благополуччя, ще багато-багато щасливих літ, наповнених радістю і добром, Божого благословення на кожний прожитий день.

Нехай волошками цвітуть літа прекрасні,
Нехай здійсняться тисячі бажань,

Щоб доля дарувала тільки щастя,

Ні краплі бід, ні жалю, ні страждань.

Життя хай квітне, мов вишневий сад,

І кожен день усміхнено радіс.

А доля подарує зорепад Здоров'я, миру, успіхів, надій!

Коханого чоловіка, люблячого зятя, дорогої швагра, жителя с. В. Висоцьке – Володимира Васильовича Грицу з ювілейним днем народження щиро вітають дружина Наталія, теща Микола, теща Марія, швагри Іван, Степан і Микола з сім'ями та бажають йому:

Нехай цвітуть під небом синьооким

Ще довго-довго дні й літа,

А тиха радість, чиста і висока,

Щоденно хай до хати заверта.

Хай постійний успіх, радість і достаток,

Сиплються до ніг, як з вишні цвіт,

Хай життєвий досвід творить з буднів свято,

А Господь дарує много-много літ.

Наши інтерв'ю

МИСТЕЦТВУ КЕРУВАТИ ТРЕБА ВЧИТИСЯ

«Хто хоче зрушити світ, той нехай почне з себе». Цей вислів Сократа завжди був девізом її педагогічної діяльності. А ще актуальнішим він став, коли у вересні 1998 року Марію Лукачович було призначено директором Верхненської середньої школи. Треба було вчитися ще одному мистецтву – мистецтву керувати дорослими людьми.

– **Маріє Йосипівно, до чого Вас, педагога з двома вищими освітами – вчителя французької та історії, зобов’язує посада директора? З чого Ви починали? Як знайшли стиль у керівництві, який вирізняється більшою культурою взаємин?**

– На допомогу прийшла методична література, поради старших колег-директорів, працівників відділу освіти. І було взято за основу такі компетентності, властиві керівникам сучасної школи, як здатність вирішувати типові професійні завдання, як системне мислення, тверда впевненість у власній правоті. Керівник повинен бути символом успіху. Йому потрібно вміти охоплювати велику кількість значущих для життєдіяльності колективу елементів і чинників. Не демонструвати своїх сумнівів. Саме вірою в успіх колектив і повинен міцніти. Основна формула будь-якого успіху, на мій погляд, – «працювати, працювати і працювати». Наступна – бажання «вчитися, вчитися і вчитися». І остання складова – стимулювання ініціативи. Керувати – значить приводити до успіху інших. Вся моя управлінська діяльність спрямована на розкриття творчого потенціалу педагогів.

– **І на що вона спирається?**

– На відмову від диктату та дріб’язкової опіки. На створення стимулів до активної творчої діяльності,

спільній пошук оптимальних варіантів організації, моделювання педагогічного процесу. І, по-третє, на створення в колективі умов для постійного самовдосконалення педагогів, на основі вивчення індивідуальних особливостей кожного. Я переконана, якість роботи вчителя також певною мірою залежить від гарних, комфортних умов праці; від можливостей одержувати винагороду за працю, від мікроекспозиції в колективі, атмосфери відкритості й довіри, доброзичливого й шанобливо ставлення до колег і керівництва. У нашій школі чудовий і згуртований колектив, кістяк якого складають випускники педагогічних вузів кінця 70-80 років. Це ті люди, які вчилися за знання і, безперечно, добре знають свій предмет. А якщо вчитель знає свій предмет, та ще й постійно йде в ногу з часом, то йому не страшні ніякі новітні технології. Новітні технології не тільки покращують роботу вчителя, вони й не роблять дітей пасивними, як дехто вважає.

Аналізуючи роботу педагогічного колективу та свою директорську посаду, часто замислююся: «Як домогтися результативності управління сучасною сільською школою, далеко від великого світу, зате такою близькою до кожної сільської дитини, усвідомлення вчителями значущості своєї справді благородної справи – навчання і виховання? І розумію, що значна частина успіху залежить від ум-

іння керівника застосовувати найбільш новітні технології управління. Проблема, над якою працює Верхненський НВК, – удосконалення навчально-виховного процесу шляхом впровадження інноваційних технологій на засадах особистісно-зорієнтованого навчання. Адже світ такий широкий і такий швидкоплинний, що сьогоднішні знання, можливо, завтра учніві буде замало.

– **А ще завдання керівника – згуртувати, організовувати педагогічний колектив.**

– У своїй роботі я намагаюся сповідувати ідеї людиноцентризму. Повага до людини – понад усе. Тобто, людина (чи то учень, чи вчитель, чи техпрацівник) – головна цінність школи. Потрібно зважати на те, що кожна людина – особистість зі своїм характером, мотивацією, здібностями і кожний працівник – джерело загального інтелекту школи. І якість та результат праці залежить не тільки від людини, а й від уміння керівника допомогти їй розкрити себе.

– **Є різні стилі керівництва – авторитарний (диктаторський), ліберальний, демократичний. Якому надаєте перевагу Ви?**

– Я надаю перевагу демократичному стилю, коли всі учасники навчально-виховного процесу беруть активну участь у прийнятті рішень і користуються широкою свободою у виконанні завдань. Таким чином кожному надається можливість проявити ініціативу, розвивати свої здібності. Хоча дотримуватися одного стилю керівництва буває дуже нелегко.

– **Чи змінилося усвідомлення нинішньою молоддю своєї ролі у розбудові**

держави у світлі сьогоднішніх подій?

– Безперечно, змінилося. Учні стали більш врівноваженні, свідомі та відповідальні, навіть стали краще вчитися. «Ось, діти, ви вже в одинадцятому класі. І якби вам прийшлося бути там, у Києві, на Майдані? Чи змогли би ви перебороти ті труднощі, ту небезпеку, які випали на долю наших людей?» – запитала якось старшокласників. – «Нам нічого не страшно, бо то наша країна, яку треба берегти і за яку треба боротися», – відповідали вони.

– **Маріє Йосипівно, чи змінилася праця вчителя за останні роки?**

– Звичайно, адже час вносить свої корективи у людське життя взагалі. Взяти хоча б найпростіше. Коли я прийшла працювати сюди в школу (а це було в 1978-му), в навчальному закладі налічувалося 380 дітей. Зарах маємо лише 130 школярів і 15 – п’ятиліток. І це проблема не наша, вона – загальнодержавна. А про те, що учні колись користувалися ноутбуком чи матімемо в школі комп’ютерний клас, й взагалі такої мрії не було. Отже, час плине, і змінистаються. Але стабільним у роботі педагога має залишатися одне – виховувати і вчити треба так, щоби випускник був патріотом рідної школи, села, Вітчизни. Корисним для суспільства, творцем власного життя, веселим і оптимістичним, толерантним та впевненим у собі. А це стається за тих умов, коли педагог у кожній дитині, перш за все, бачить особистість.

Хоча я сама родом з Бродівщини, але люблю той край, де живу. Люблю свою роботу, люблю всією душою і відмінника, і того, хто не вчиться. Люблю дебошира, бо це також дитина. Бо сьогодні він дебошир, а завтра може захищати рідний край. Це є наша нова генерація – діти розвинуті, діти активні. І я – оптимістка. Я вірю, що в нас все буде добре. Господь Бог нас не покине. Наша нація незнищена і народ – непереможний.

Розмовляла
Ольга ТАРАСЕНКО.

Твої люди, Бойківщино!

АКТИВІСТ СЦЕНИ

Про Євгена Цюцика, як одного із кращих працівників Боринського споживчого товариства, чув від його колег. Коли у 1988 році в Рикові відкривали пам'ятник чекістові Федору Уланову, познайомився з Євгеном Михайловичем ближче. Тоді він підійшов до мене й шепнув на вухо: «Ходіть зі мною, маю вам щось повісти.» Коли ми відійшли на безлюдну ділянку дороги, продовжив: «Знайдіть, Уланова знешкодили хлопці із сотні сотника «Бистрого» – Михайла Павловича Романа, моєго вуйка. Колись, як випаде нагода, – напишіть про це.» І – у півголосу – заспівав «Ой, у лісі, на полянці.»

А у повені голос, зі сцени, заспівав Євген Михайлович свої улюблені повстанські пісні «Ішли селом партизани», «Ой, у лісі, на полянці», та ще й у музичному супроводі доброго місцевого музиканта Василя Жиліщика, аж через чотири роки після нашої розмови, після проголошення незалежності нашої держави. І співав він так, вкладаючи у кожен рядок пісні і милозвучність, і усю силу голосу, що аж мороз ішов по спині.

– Такого моменту, – зізнався самодіяльний артист, спів якого земляки нагородили бурхливими оплесками, – чекав я багато років. Ота мрія – співати вільно, не ховаючись, – супроводжувала мене щоденно.

Походить Євген Цюцик із працьовитої пісенної багнівської родини. Тут і батько, Михайло Федорович, якому тепер виповнилося 83 роки, і мати, Ганна Миколаївна, якій – 77, ще й нині можуть виступити, задушевно заспівавши пісні повстанчої народної тематики, на сцені культо-світнього закладу перед односельчанами. А голоси такі мають, – заслу-

хаєшся! Тому змалку привили любов до пісні і Генікові. Він спершу брав активну участь у шкільній художній самодіяльності, здобуваючи грамоти та дипломи на різноманітних районних пісенних оглядах та конкурсах. І йому уже тоді пророкували велику сцену, велике пісенне майбутнє.

Розповідаючи про свої кроки у сільській художній самодіяльності, активіст сцени з відчіністю згадував першого акомпаніатора, віртуозного музиканта – самоука Тараса Шуптаря. «Саме завдяки йому, – каже без перевільшення, – і вдавалася кожна пісня, виконана мною, розвивався мій талант.»

У 1977 році, беручи участь у районному огляді сільських художніх колективів у Турці, і Євген Цюцик, і вокальна група дівчат із Багнівата стають лауреатами. Ім довіряють захищати честь району на обласному огляді. І вони не підвели, удастоївшись звання одних із кращих.

З гордістю Євген Михайлович каже, що у його репертуарі сьогодні більше 50 повстанських пісень січових стрільців. А виконував він їх

у Турці, Борині, Розлучі, Сянках, Ільнику, Нижньому Висоцькому. Виступав і на фольклорному святі «З чисних джерел» у зоні відпочинку «Берізка». І всюди – «на біс». А коли виступав на сцені Розсохацького Народного дому, що у Сколівському районі, місцеві керівники довго не могли повірити, що це – простий, не купленій, сільський аматор сцени та ще й – без спеціальної освіти, так зачарував їх своїм дужим, високим тенором та своєрідною манерою поведінки на сцені.

Крім цього, Євгена Михайловича добре знають у довколишніх селах, в цілому на Турківщині, як порядного, талановитого весільного старосту, активного учасника місцевого ансамблю троїстих музик, дяка Багнівської УПЦ КП Вознесіння Господнього, обов'язки якого стаєнно виконує упродовж 14 років. А найпершим його помічником у виборі репертуару була і залишається дружина, Ніна Володимирівна. Вона ж, як і його батьки, цьоці Софії, сестра Валя, є членами родинного фольклорного ансамблю.

– А чому саме патріотичні пісні є переважаючими у Вашому репертуарі? – запитав на закінчення у Євгена Михайловича.

– Бо вони – вираження моєї душі. Вони – доля нашої України. І їх ми зобов'язані зберегти і передати дітям, онукам, – щоб наша Україна і далі була співуюча, а древні пісні ніколи не вмирали, – відповів він.

Володимир БАБИЧ.

Служба-101

ТРАВА, ЩО ГОРІЛА, НЕСЛА ВОГОНЬ ДО ОСЕЛЬ

З підвищенням температурного режиму на сільському середовищі, у теплий весняний період спостерігається тенденція щодо збільшення пожеж в екосистемах. Лише за 2 – 4 березня ц.р. в області зареєстровано 10 таких пожеж.

У четвер, о 20.11 год., надійшло повідомлення, що горить суха трава по вул. Круг Городище у м. Турка. Вогонь уже добирається до житлових будинків, і була велика загроза їх загоранню. Силами рятувальників ДПРЧ-28 Турківського району пожежу було ліквідовано вчасно.

Також цього ж дня згоріла господарська споруда гр. О.С. Ватраль в с. Нижній Турів. Причини пожежі встановлюють.

Шановні громадяни! Державна служба України з надзвичайних ситуацій Турківського району застерігає від спокуси спалити ділянку «непотрібної» сухої трави. Це допоможе вам і вашим сусідам вберегти від вогню надбане за довгі роки майно, життя та здоров'я людей.

Андрій БЛОНАР,

головний інспектор Турківського РС ГУ ДСНСУ у Львівській області.

Вітаємо

Комарницька Мар'яна від щирого серця і з великою любов'ю вітає найкращих у світі своїх хресних батьків, дорогих, щиріх, турботливих, жителів с. Комарники – Галину Йосипівну Височанську, яка святкувала свій **день народження** 12 березня, а також Ігоря Броніславовича Зубрицького, який святкуватиме свій **день народження** 17 березня. Низько кланяється Вам, дорогенькі, за безмежну любов, ласку і терпіння, за добро і щирість, чуйність, турботу, яку даруєте мені. Нехай Господь благословляє Вас міцним здоров'ям, сімейним затишком, достатком, радістю і миром на кожний прожитий день.

Спасиби, рідненькі, за вічну турботу,

За шире бажання добра.
Хай серце ще довго у грудях палає,

А руки, мов крила, мене пригортяють.

Щоб здоров'я було, щоб жили – не тужили,

Ви найбільшого щастя в житті заслужили.

Я дякую Богу, що Ви в мене є,

Хай силу й здоров'я Господь Вам дає.

Настоятель о. Іван Москаль та церковний комітет церкви Введення в храм Пресвятої Богородиці с. Верхнє щиро сердечно вітають з **60-річним ювілем** голову церковного комітету Ігнатія Павловича Габрикевича і бажають шановному ювіляру міцного здоров'я, щастя, добробыту, Божої опіки у всіх справах.

Прийміть вітання наші щирі

У цей весняний і прекрасний день.

Нехай з небес від Бога плем'я мілість,

Любов і шана – від людей.

Хай Божа Мати від біди обергає,

В душі панують мир і доброта.

Ісус Христос здоров'я посилає

На щедрі щастя многій літі!

Актуально

ХРИСТИЯНИН І ЗАХИСТ ВІТЧИЗНИ

Чи має право християнин до рук брати зброю? Зрозуміло, не в будь-якій ситуації, а тоді, коли цього вимагає захист близких. У тому числі їй захист свого народу. Довкола цього питання існує багато суперечок. Церкві неодноразово закидували, що вона нібито підтримує війну. Спробуємо цю проблематику проаналізувати. Щодо ставлення Церкви до війни існує багато помилкових стереотипів.

Зазвичай, вони побудовані на тенденційному трактуванні історії християнства. Більшість людей у поданому запитанні знають лише те, що колись Церковні ієрархи благословляли Хрестові походи. Те, що колись таке було, – правда. Але менш відомими є факти про те, як, за допомогою Церкви, вдавалося уникнути воєн. Конкретніше про це мова піде трохи нижче. Але наразі хочеться визнати наступне: саму по собі військову службу і саму по собі участь у війні Церква не засуджує. Хочеться відразу наголосити – службу не у кожному війську і участь не в кожній війні. Однак сам дозвіл на такі дії часто стає причиною звинувачення Церкви в тому, що вона начебто відступила від Євангелія. Наскільки такий закид є правдивим? На початку хочеться зауважити ось що: якщо ми вважаємо Святе Письмо Божим Словом, то повинні зважати на весь його зміст, а не окремо взяті уривки.

Як же загалом Святе Письмо оцінює застосування зброї? Щодо цього існує ще один помилковий стереотип. Згідно з ним, Старий Завіт цілком схвалює участі у війні, а Новий однозначно засуджує. Істина насправді набагато складніша. Почнемо з того, що в обидвох Завітах існувала заповідь: «Не вбий». Щоправда, незважаючи на неї, багато біблійних героїв (зокрема: Авраам, Мойсей, Ісус Навин, Гедеон, Самсон, Давид та ряд інших) брали участь у війнах, і при тому мали Боже благословення. Хтось зауважить, що це тільки Старий Завіт. Так, але, як вже вище згадувалось, заповідь «Не вбий» тоді теж існувала. Це означає, що одне тільки послидання на цю заповідь не є достатнім, щоб засуджувати будь-яке використання зброї. У той же час, у Старому Завіті є описаний випадок із царем Йосією (Іл. Хр. 34:35). Хоч сам Йосія охарактеризований у Святому Письмі позитивно, як такий, котрий «чинив угодне в очах Господніх» (Іл. Хр. 34:1), але під кінець свого правління він же ж пішов війною на єгипетського фараона Нехо. Останній через своїх посланців передав Йосії наступне: «Що

мені ї тобі, юдейський царю? Не проти тебе йду я тепер, але маю війну з іншим домом. І Бог велів мені поспішати. Не спротивляйся Богові, що зі мною, щоб він не погубив тебе» (Іл. Хр. 35:21). Але Йосія застережень не послухав, через що і загинув. Як бачимо, в Старому Завіті немає однозначного схвалення війни.

Тепер погляньмо на Новий Завіт. Коли до Іvana Хрестителя прийшли вояки із запитанням: «А ми що маємо робити?» (Лк. 3:14), – то Хреститель їм відповів так: «Нікому кривди не чинь, фальшиво не доносить, і вдовольняйтесь вашою платнею». Остання вказівка «вдовольняйтесь платнею» показує, що вояки й надалі мали виконувати свою службу, бо в протилежному випадку не могли б за неї отримати платню. Щоправда, іноді доводиться зустрічатися з таким тлумаченням, що те, що говорив Іван Хреститель, начебто стосувалося ще Старого Завіту, а Ісус це скасував. Поглянемо насільки це відповідає дійсності.

Після слів Іvana Хрестителя до воїнів, Євангелія пише наступне: «На-вчаючи ж багато й іншого, звіщав народові Добру Новину» (Лк. 3:18). Добра новина грецькою мовою перекладається як Євангеліє. Власне, це слово і є в оригіналі тексту. Ісус же свою першу проповідь розпочав із слів: «Сповнився час і Царство Боже близько, покайтесь і вірте в Євангелію» (Мк. 1:15). А значить, і в те, що говорив Іван Хреститель, також. В Євангелії також є згадка про зустріч Ісуса з римським сотником, тобто, фактично, офіцером (Мт. 8:5-13). Спаситель сказав про нього: «Ні в кого в Ізраїлі я не знайшов такої віри». Кажу вам, що багато прийде зі сходу і заходу, і засядуть з Авраамом, Ісааком та Яковом у Царстві небеснім» (Мт. 8:11). Як випливає з контексту, до тих «багатьох, які засядуть в Царстві Небеснім», Ісус відносив і вищезгаданого римського сотника. У Діяннях Апостолів є описаний сотник Корнілій (Ді. 10:1-34), котрого названо «праведним і богобоязливим» (Ді. 10:22). Такі характеристики у Святому Письмі ніколи

не даються людям, котрі займаються чимось таким, що Бог засуджує. У Псалманні до Євеїв весь одинадцятий розділ присвячений описові окремих персонажів Старого Завіту, вчинки котрих подаються для наслідування християнам. Варто наголосити, що не всі вчинки, описані у Старому Завіті, подаються як приклад для наслідування у Новому. Однак з тих, що подані, похвалюються й такі: «...на війні проявили мужність, насоки чужинців відбивали» (Єв. 11:34). Зі всього вищесказаного можна зробити висновок, що ані військова професія, ані захист свого народу не є для християн забороненими.

Поряд з тим, ми маємо пам'ятати, що Христос сказав: «Блаженні миротворці, бо вони синами Божими назвуться» (Мт. 5:9), – про що й ангели звістили у час приходу Христа на землю словами: «Слава во вишніх Богу, а на землі мир людям» (Лк. 2:14). І остаточно те, що християнин є покликаний любити також і своїх ворогів (Мт. 5:44). Виглядає так, що ми маємо справу із своєрідним протиріччям, однак все не зовсім так.

В історії були люди, життєві ситуації котрих ці протиріччя розв'язували. Наприклад, наши князі - святі Борис і Гліб. Читачі, можливо, знають з історії, що коли по смерті князя Володимира розпочалися князівські міжусобиці, і старший брат Бориса і Гліба вирішив їх знищити, щоб позбутись інших претендентів на престіл, то брати, задля уникнення громадянської війни, розпустили свої війська і дали себе вбити без опору. Це сталося 1015 р. Однак, як написано в літописі, коли до св. Бориса прийшла звістка, що проти нього готують змову, то Борис саме очолював військовий похід проти печенігів, котрі часто робили набіги на наші землі. Тобто коли йому особисто загрожувала небезпека – був готовий пожерттувати своїм життям задля припинення війни, але коли небезпека загрожувала його народові – він військо не розпускав, а йшов війною проти нападників. Французький король Людовік IX Святий (+1270 р.) у заповіті до свого сина, серед інших повчань, писав наступне: «Якщо розпочинаєш війну, не нищи землі противника, остерігайся завдавати шкоди бідним, намагайся переконати противника і попередити його, а оголошувати війну потрібно в крайньому випадку». До речі, цього короля поважають не тільки християни, але й мусульмани. Деякий час його гріб був місцем паломництва для візнянців цієї релігії. Це виглядає дуже дивним, бо за життя цей король воював проти мусульман, але війни вмів провадити так, що навіть противники

(Закінчення на 7 стор.)

Актуально

ХРИСТИЯНИН І ЗАХИСТ ВІТЧИЗНИ

(Закінчення. Початок на 6 стор.)

вважали його святым.

2009 р. Ватикан канонізував Нуно Альвареша. Він очолював військо патріотів, яке 1383-85 рр. зупинило іспанську агресію в Португалію і врятувало незалежність країни. Однак коли після війни, чи, точніше, Кастилії (бо об'єднаної Іспанії ще не було) розпочався голод, то Нуно організував збір продуктів і відправляв їх голодуючим іспанцям. Також організовував матеріальну допомогу родинам тих іспанських вояків, котрі загинули в Португалії (детальніше про це див.: «Святий полководець» // «Жива вода», газета Самбірсько-Дрогобицької єпархії УГКЦ, № 11, 2012). Отож, як бачимо, участь у війні не обов'язково має заперечувати любов до ворогів, чи підставлення лівої щоки, коли б'ють по правій (пор. Мт. 5:39). Іноді для заперечення військової служби ще використовують Євангельський епізод, коли Ісус не дозволяв Петрові використати меч, сказавши: «Всі бо, що за меч беруться, від меча загинуть» (Мт. 26:52). Але звернімо увагу, Він не сказав Петрові меч викинути, а «вклести меч назад до піхви». А чому заборонив зброю використовувати, пояснив: «Як же то збулося б писання, що воно так мусить статися» (Мт. 26:54); Чашу, яку дав мені Отець, чи не мав би я її пити (Йо. 18:11).

Слід розрізняти ті біблійні вказівки, які мають загальний характер, і ті, які були дані щодо конкретних ситуацій. Наприклад, читаємо в Діяннях апостолів: «Вони пройшли через Фригію і Галатський край, а Дух Святий забороняв їм звіщати слово в Азії» (Ді. 16:6). Чи це означає, що і до сьогодні жителям Азії не слід проповідувати Євангеліє? А в іншому місті читаємо про ще вужчу територію проповідування: «У дорогу до поган не пускайтесь і в самарійські міста не заходьте. А йдіть, радше, до загиблих овець дому Ізраїля» (Мт. 10:5). Якщо б цей уривок так буквально розуміти, то це означало б, що, крім єреїв, ніхто взагалі, на даний час, не мав би бути християнином.

Тобто, як ми вже зрозуміли, є у Святому Письмі вказівки, які не мають статусу Божої Заповіді для всіх, а були звернуті до окремих людей у зв'язку з відповідною ситуацією. Це, зокрема,

можна відстежити у забороні проповідувати в Азії або проповідувати поганам. Ця заборона не означала, що так має бути завжди (пор. Мт. 28:19). Подібно є із мечем Петра. Ісус заборонив його використання, тому що вирішив сам Себе видати задля сповнення волі Отця, сповнення Писання і спасіння людства, як, власне, Він і пояснив. Але не можна аж ніяк слова Ісуса тлумачити як взагалі заборону використовувати зброю в будь-якій ситуації, бо в такому випадку Спаситель сказав би меч викинути, а не сковати в піхву. Ще один закид: «І він судитиме народи, буде розсуджувати людей багатьох, вони перекують мечі свої на рала, а списи свої на серпи. Народ на народ меча не буде підіймати і не вчитиметься більше воювати» (Іс. 2:4). Ті, хто часто любить посилатися на це біблійне пророцтво, не зауважують, що воно сповнене, однак зовсім не там, де вони хотіли б бачити.

У горах Андах, на кордоні між Чилі і Аргентиною, на початку минулого століття була зведена велика статуя Христа – Царя Миру. Цікавою є сама історія її встановлення. 1904 р. взаємні між Чилі і Аргентиною настільки загострились, що обидві держави готовились до війни. До кордонів вже були підведені війська. І тоді до керівників цих країн звернувся тодішній Римський Папа Пій X. Він закликав їх відмовитись від війни і сісти за стіл переговорів. Звернення папи також підтримали католицькі єпископи Чилі та Аргентини. Державні мужі прислушались до їхнього голосу, і війна не відбулася. Згодом гармати обидвох армій були переплавлені, і з них виготовили статую Христа Царя Миру, яка зараз стоїть в Андах на кордоні між Чилі та Аргентиною. 1987 р. між тими державами знову назрівав конфлікт і знову був погашений завдяки втручанню Папи Івана-Павла II. Хочеться також нагадати, що Папа Бенедикт XV і його понтифікат (1914-1922) відіграв визначну роль у примиренні Першої світової війни настільки, що після смерті Папи йому поставили пам'ятник у Туреччині – країні, більшість населення якої визнає іслам. На пам'ятнику було написано: «Великому папі найбільш трагічної години у світі, добродієві народів без огляду на національність чи віру, в доказ взаємності від сходу». А папа Іван XXIII (роки понти-

фікату – 1958-1963), якого ще називали «Папою миру», 1962 р. в часі Карабської кризи врятував світ від атомної війни. Навіть радянська газета «Ізвестія» за 04.06.1963 р. щодо смерті цього папи написала наступне: «Чому діяльність Івана XXIII отримала настільки позитивну оцінку у вірючих і невірючих людей різних становищ і політичних переконань? Покійний папа поставив мету збудувати світ без боїв, встановити на землі міцний і справедливий мир, в якому засікавлені сьогодні люди найрізноманітніших релігійних, політичних, і соціальних переконань. Він це завдання ставив по-новому і з великою мужністю». Коли 1986 р. на Філіппінах розпочалася революція проти президента Фердинанда Маркоса, то тодішній католицький архієпископ Філіппін кардинал Хайнен Сін звернувся до урядових військ із закликом не стріляти в демонстрантів. Наслідок цього – не пролито жодної краплі крові.

Як бачимо, біблійне пророцтво про перековування мечів на рала дійсно сповнене. Але здійснюється воно при активній участі Католицької Церкви. Зрозуміло, борються за мир люди різних переконань, але нагадувати Католицькій Церкві тільки одні Христові поради, як мінімум, некоректно. Щоправда, хтось зверне увагу, що в Іс. 2:4 говориться, що народи взагалі перестануть воювати. Так, але там не говориться, що це станеться в один момент. До речі, здійснення цього пророцтва можна побачити зовсім недалеко від Дрогобича. У селі Рихтичі Дрогобицького району на території колишньої ракетної бази зараз діє реабілітаційний центр для алкоголіків та наркоманів «Назарет». Його заснувала СДЄ УГКЦ – це теж перековування мечів на рала.

Тепер, якщо підвести підсумки зі спів Святого Письма і двотисячолітньої Церковної Традиції, можна сказати наступне: християнин має бути противником війни як такої. Він має робити все можливе, щоб запобігти війnam і припинити ті, які вже відбуваються. Не сміє християнин розпалювати між людьми ворожечу: національну, расову, класову, релігійну, бо ворожнеча призводить до воєн. Якщо все ж таки війна розпочалася і неможливо її у всякий мирний спосіб зупинити, то християнин має право оборонятися себе, свою родину, свій народ чи інших людей від агресії, але при цьому не вдаватися до помсти чи вести жорстокі бойові дії. У всіх випадках слід пам'ятати: мир між людьми залежить від того, чи будуть люди мирні з Богом. І навпаки.

Ігор БРІНДАК,
викладач.
СЛОВО № 4 (52) 2013.

Поради лікаря

Глаукома прогресує: перевірте свій зір

Глаукома – це прогресуюче хронічне захворювання очей, яке супроводжується періодичністю або постійним підвищеннем внутріочного тиску, внаслідок чого – поступовим зниженням зорових функцій. Сліпота, що наступає при глаукомі, носить незворотній характер, так як наступає атрофія зорового нерва.

Розвиток глаукоми залежить від багатьох факторів: індивідуальних, анатомічних особливостей ока, стану нервової та ендокринної систем організму. Причиною глаукоми є судинні захворювання: гіпертонічна хвороба, атеросклероз, цукровий діабет. Велику роль відіграє спадковий фактор.

Хворий скаржиться на відчуття важкості навколо очей, головний біль зранку, з'являються райдужні кола перед очима при погляді на світло, є потреба часто

змінювати окуляри, призначенні для користування на близькій відстані. Підступність хвороби полягає в тому, що глаукома розвивається у людей після 40-50 років і повільну втрату зору вони пов'язують із віковими змінами.

Значно рідше глаукома проявляється гострим нападом різкого болю в оці, який віддає в скроню, щелепу, різким зниженням зору. Крім того, з'являються нудота і блювання. Око стає червоним, твердим, рогівка кала-

мутна, зініця широка. Якщо протягом 48 годин напад не буде ліквідований, може початися різке зниження зору і навіть повна сліпота.

За останні роки різко збільшилась кількість хворих на глаукому. У зв'язку з цим, при Львівській обласній лікарні відкрито глаукомний кабінет, де в повному об'ємі проводиться обстеження хворих.

У Львівській області, згідно з розпорядження департаменту охорони здоров'я, проводиться масова акція з діагностики та профілактики глаукоми у населення з 3.03. по 17.03.2014р.

Зaproшуємо всіх бажаючих відвідати кабінет № 23 Турківської райполіклініки.

Наталія ЗАКАНИЧ,
лікар-офтальмолог.

Вітаємо

Минулого четверга, 13 березня, відсвяткували 45-й день народження житель с. Кіндратів Іван Васильович Клонцак.

З ювілеєм його широко вітають дружина Марія, син Юрій, дочки Оксана і Марійка та бажають:

**Хай роки будуть світлі,
легкокрилі,
Не буде втому лагідним
рукам.**

**Нехай здійсниться те,
що не збулося**

I добре серце не підкориться рокам.

**Нехай Господь пошле
Вам з неба милість,
Пречиста Діва хай в
житті допомага.**

**Наснаги, миру, радості
й здоров'я –
На многії і благії літа!**

ЗВЕРНЕННЯ

членів Турківського товариства мисливців і рибалок до Народного депутата України Андрія Тягнибока

Шановний Андрію Ярославовичу!

Враховуючи численні звернення жителів району, просимо Вас вжити заходів до функціонування та режиму роботи Явірської ГЕС, яка належить ТОВ «Енергоінвест». Даний об'єкт розташований в с. Явора Турківського району, на річці Стрий, яка є головною водною артерією Турківського району. Явірська ГЕС експлуатується без рибозахисних пристроїв, що є порушенням статті 17 Закону України «Про рибне господарство, промислове рибальство та охорону водних біоресурсів» (експлуатація водозабірних споруд та інших об'єктів без рибозахисних пристроїв забороняється).

Внаслідок недотримання вимог законодавства на період нересту, риба не має доступу до місця нерестилищ у верхів'ї річки Стрий та її притоках.

Просимо вжити заходів до власників ГЕС з проведенням її експлуатації у відповідності до законодавства України, призупинити її роботу та підняття шлюзи на період нересту риби – з 1.04. по 10.06. поточного року.

З повагою – голова Турківського ТМіР Богдан МИХАЙЛІК.

Лист в редакцію

СПАСИБІ ЗА ДОБРУ СПРАВУ

Шановна редакція газети «Бойківщина», хочу через вашу газету подякувати начальнику УСЗН добродію М.Ф.Гуту за те, що оплата моєї соціальної допомоги інваліда I групи проводиться у відділенні зв'язку с. Явора.

Щиро сердечно Вам дякую, що не доводиться їздити до Турки та просити людей, щоб допомогли мені в отриманні грошей у банкоматі.

З повагою –
Володимир ЗУБОВИЧ.

УВАГА! РОЗШУК!

28.02.2014 року в Турківський РВ ГУ МВСУ України у Львівській області поступила письмова заява від Михайлів Ренати Василівні, жительки м. Турка, вул. А.Шептицького, 6/2 про те, що 01.11.2013 року її батько Павлик Василь Васильович (26.11.1961 р.н.) пішов із житлового будинку в невідомому напрямку і до теперішнього часу не повернувся. Інвалід II групи, який перебуває на психіатричному обліку (шизофренія, зловживав спиртними напоями, займався бродяжництвом, часто їздив в електропоїздах). При собі документів чи будь-яких цінностей не мав.

ПРИКМЕТИ: ріст 180-185 см., худорлявої тілобудови, волосся коротке, сивого кольору, очі темного кольору, був одягнений в чорну курточку, коричневий світер, чорні чоботи з шкірозамінника, сині джинсові штани.

**Усіх, кому відома будь-яка інформація, просимо повідомляти за телефоном:
0967380324. 102.**

Марія РИБІЙ,

**інспектор по РН та ГФ Турківського РВ ГУ МВС України у Львівській області,
лейтенант міліції.**

До 200-ліття від дня народження Тараса Шевченка

У БУДИНКУ ШКОЛЯРІВ – ШЕВЧЕНКІВСЬКИЙ ТИЖДЕНЬ

З нагоди відзначення ювілейної дати в історії нашої держави – 200-річчя від дня народження генія українського народу Тараса Шевченка – у Будинку дитячої та юнацької творчості пройшов Шевченківський тиждень.

Розпочався він оформленням святкового кутка членами гуртків «Умілі руки», «Крій і шиття», «Юні журналісти», під керівництвом Наталії Гав'як. По одному представнику з кожного гуртка взяли участь у конкурсі читців поезії Великого Кобзаря, який пройшов минулого середи. 13 березня драм-

гуртківці та юні вокалісти для всіх дітей, що відвідували Будинок шkolярів, підготували велике Шевченківське свято, а наступного дня серед педагогічного і виховательського складу БДЮТу пройшли педагогічні читання на тему «Маловідомий Шевченко».

Цікавий захід – літературне свято «Тарасовими шляхами» – проведено й на базі Вовченського НВК, який також підготували вихованці БДЮТу (керівник А.М. Муха).

Надія ПІСАНЧИН,
методист БДЮТ.

«Слухайте голос безсмертний Тараса»

Українці урочисто відзначили 200-ліття від дня народження світла українського народу – Тараса Шевченка. Великий поет, мислитель, філософ, художник, академік – це далеко не повний перелік звань, що присвоєв іому народу.

Вшановуючи пам'ять пророка, співця українського народу, публічні бібліотеки району присвятили цьому ювілею ряд заходів. Восени минулого року відбувся конкурс малюнків «Творчість Шевченка очима дітей», який організовувала районна дитяча бібліотека, у якому взяли участь майже усі бібліотеки системи. На конкурс було представлено біля 100 робіт, присвячених творчості Кобзаря.

Ряд масових заходів підготували бібліотеки як у місті, так і в селах району. Це літературні вечори, поетичні години, голосні читання, Шевченківські дні на теми: «Світ, осяянний зорею Кобзаря», «Спадщина великого Кобзаря», «Тарас Шевченко – голос душі українського народу», «Світло української літератури» та інші. Учасниками об'єднання «Вишивальниці» вишили на рушнику портрет Т.Шевченка. Він прикрашає читальний зал ЦРБ.

У переддень народження великого поета, в центральній дитячій бібліотеці відбулася поетична вітальня «Поет усього людства», за участю користувачів бібліотеки. А 9 березня, в неділю, біля пам'ятника Т.Шевченка в центрі міста, пройшли голосні читання творів поета, під назвою «Слухайте голос безсмертний Тараса». Захід підготувала центральна районна бібліотека.

Ганна СЕМКІВ,
директор ЦБС.

I слово, i пісня, Кобзарю, Тобі!

У Народному домі с. Нижнє Висоцьке відбувається літературний вечір, присвячений 200-річчю від дня народження Великого Кобзаря.

По святковому прибано сцену закладу культури. Тут і оформленна книжкова виставка: «У кожній думі Кобзаря – живе могутня Україна», а також – виставка учнівських малюнків «Творчість Шевченка – очима дітей». У національних костюмах вийшли ведучі свята: Віктор Іжик та Наталія Гусак.

Хвилиною мовчання присутні вшанували пам'ять полеглих Героїв із Небесної сотні.

Ведучі майстерно розкрили не тільки поетичний талант Шевченка, а й відкрили його глядачам як художника, мис-

Мій Шевченко

Я маленька українка,
В першім класі вчуся.
Та Шевченка я вже знаю
І дуже тим горджуся.
Хто ж він був?
Як жив маленьким?
Чи так, як ми, діти.
За селом ягњата пас він,
Голодний, роздітій.
Я вже знаю, що Шевченко
Був поет могутній.
Тому був він, є і буде
В віках незабутній.
Дуже люблю його вірші
І хочу їх прочитати...
Так, як він любив Вкраїну,
Буду й я любити.

Марія ВОЛЧАНСЬКА,
учениця 1 класу Буковинської ЗОШ I-II ст.

Тарасове слово

Я, маленький українець,
Ходжу вже до школи.
Люблю свою Україну
Й Тарасове слово.
Шевченкове слово –
Вічне і пророче.
Воно гріє наше серце,
Як весняне сонце.
Буду я вивчати Тарасове слово,
Буду пам'ятати його заповіти.
І сплету віночок нашему поету –
Із рути й барвінку та найкращих квітів.
Мар'ян ВОЛЧАНСЬКИЙ,
учень 1 класу Буковинської ЗОШ I-II ст.

лителя, пророка, твори якого актуальні і в наш час. На сцену виходить хор, який майстерно виконав пісні на слова Т.Г.Шевченка: «Думи мої, думи мої», «Реве та стогне Дніпр широкий», «Така її доля», «Садок вишневий коло хати».

Талановито й артистично інсценізували поему «Тополя» Наталія Гусак, Стефа Білинська, Олена Рештей, Віктор Іжик та Іван Фед'ко.

Урочисто були прочитані поеми: «Русалка», «Іван Підкова», поезії: «Мені однаково», «Доля», «Катерина». З великим піднесенням була виконана на святі пісня «Йшли селом партизани», присвячена Героям Майдану – Небесній сотні. Усі присутні у залі виконали «Заповіт» та Гімн України.

На завершення літературного вечора широ подякував усім учасникам свята сільський голова Ярослав Ірод. Зокрема педагогічному колективу та культпрацівникам, зусиллями яких і було проведено цікавий і потрібний масовий захід.

Дарія СТАШЕК,
зав. бібліотеки-філіалу с. Н.Висоцьке.

Творчість юних**ЗАПОВІТ
НАЩАДКАМ**

На Дніпрових кручах,
На Чернечій горі
Височіє пам'ятник
Людині дорогій.
Тут геній України
У славі спочиває.
І мудре його слово
Любов'ю всіх єднає.
Кобзар своїм нащадкам
Заповіти залишив,
У яких дух волі сяє
І братолюбіє вершин.
У яких видно Україну –
Незалежну і єдину.
Тетяна Яворська,
учениця 6 класу.

**ГЕНІЙ
УКРАЇНИ**

Родивсь Тарас на Україні,
На своїй любій Батьків-
щині...

Не проклинов і не цурав-
ся,

Лиш в мові-неньці він ко-
хався.

Хоч рано він утратив маму
й тата,

Та до науки брався він зав-
зято.

Надію у житті ніколи не
втрачав...

І поетом юним він зростав.

Не лиш поет, а ще й худож-
ник,

Й співець могутній в нью-
му жив!

Для матері, для України
Він все життя своє творив.

Його могутнє й сильне
слово

Народ до бою піднімало,
З біди, нестатку та негоди,
З неволі зерном пророста-
ло.

Пророче! Генію! Тарасе!
Твої пісні звучать донині,
Не вмрутъ ніколи! Не заги-
нуть

В єдиній, вільний Україні.

Вікторія Яворська,
учениця 6 класу **Лоси-
нецької ЗОШ I-II ст.**

**УКРАЇНСЬКИЙ
ПРОРОК**

Тарас Шевченко – наш
поет.

Це – гордість України.
Його славетний „Заповіт“
Поміж народів ліне.
Багато віршів написав
Пророк національний,

Любив Україну свою –
Так, словом, геніальний.
Він бід чимало переніс –
Життя не шкодувало,
Та знаменитим став поет,
Здобувши честь і славу.
«Кобзар», написаний

творцем, –
Про долю України
І про нескорений народ,
Про дні важкі й години.
Він про природу чарівну
Ta про кохання пише,
Все, що тривожило в душі,
На аркуші залишив.
Який же славний наш тво-
рець!

Він і поет, і художник.
Любімо генія свого,
Bo він – непереможний.
Ти, батьку наш, – Пророк
ти наш,

I слово твое лине
Через століття і віки
По славній Україні!
Христина Матківська,
учениця 6 класу.

**НАШ
СОЛОВЕЙКО**

«Соловейко в темнім гаї
Сонце зустрічає» –
Так писав Тарас Шевчен-
ко,

Ми його читаєм.
І сьогодні всіх навчає
Кобзар своїм словом.
Його вірші линуть краєм,
Ще й пісні співаєм.
Про широкий Дніпр-Славу-

тич

Й червону калину,
Про вишневий наш садо-
чок

Й рідну Україну.
Соловейка спів лунає
З Заходу до Сходу.
Славу й шану приніс Тарас
Своєму народу.

Микола Яворський,
учень 2 класу.

* * * На портрет Шевченка я
дивлюся

І вклоняюся йому низень-
ко:

Наш рідненький, ласкавий
дідусю,

Приими квіти від діток ма-
леньких.

Я на свято його одягаю –
Свій улюбленій новий
віночок.

В ньому пісню його заспі-
ваю,

Йому виведу гарний тано-
чок.

Іванна Чернецька,
учениця 1 класу **Бук-
винської ЗОШ I-II ст.**

Вітаємо

Адміністрація і профспілкова організація Турківської КЦРЛ
циліндрично вітають з 60-річчям від дня народ-
ження водія дільничної лікарні с. Ясениця Володи-
мира Васильовича **Мися** і бажають йому міцного
здоров'я – з роси і води, життєвої наснаги і
Божої опіки у всіх справах.

*Хай Матір Божа Вас охороняє,
В душі панують мир і доброта.
Ісус Христос здоров'я посилає
На многії і благії літа.*

Адміністрація і профспілкова організація Турківської КЦРЛ
циліндрично вітають з 50-річним ювілеєм фельдшера-
лаборанта дільничної лікарні с. Ясениця Марію
Костянтинівну **Бонтея** і бажають шановній ювілярці доброго
здоров'я – до 100-річчя, щастя й радості в житті,
Божого благословення.

*Нехай Вам завжди посміхається доля,
Несуть тільки радість з собою роки.
Хай щастя й здоров'я не зрадять ніколи,
Хай збудуться мрії, бажання й думки.*

Жительку с. Розлуч Ганну Петрівну **Хмелинську** з 65-
річчям від дня народження, яке вона відзначатиме завтра,
циліндрично вітають друзі і бажають їй:

*Зичимо в день ювілею сонця і тепла,
Радості безмежної, усмішок, добра.
Здійснення думок, задумів і мрій,
Словення усіх планів і надій.
Злагоди у домі, у серці – любові,
Кожнії хвилини міцного здоров'я.
Успіхів великих, достатку і вітхи,
Подарунків долі, Божої опіки!*

Адміністрація і профспілкова організація Турківської КЦРЛ
циліндрично вітають з ювілейним днем народження
медсестру пологового відділення Турківської
КЦРЛ Людмилу Леонідівну **Денисову** і бажають
їй міцного здоров'я, великого людського щастя,
земних благ на життєвій дорозі.

*Щастя хай щоміті сприє
Маті успіх, достаток, добро.
Серце радість й любов зігрівають,
Друзі й рідні дарують тепло.*

Адміністрація і профспілкова організація Турківської КЦРЛ
циліндрично вітають з ювілеєм лікаря-стоматолога Тур-
ківської КЦРЛ Любов Володимирівну **Коробову** і ба-
жають шановній ювілярці міцного здоров'я – до
сторіччя, невисипщої життєвої енергії, родинно-
го тепла, Божої опіки у всіх справах.

*Хай доля Вам пошле добро і щастя,
Міцне здоров'я, море благ земних.
А щедрі дні, мое рушники квітчасті,
Нехай ще довго стеляться до ніг.*

Волейбол

РОЗІГРАЛИ ПЕРШІСТЬ РАЙОНУ

Шостого березня у спортивних залах Турківського НВК (нова школа) проведено першість району з волейболу серед дівчат – учнів ЗОШ I – III ст. Участь у ній взяли дев'ять команд. Розбиті вони були на три підгрупи, змагання у яких пройшли за коловою системою. У першій – найсильнішою виявилася команда Турківського НВК, минулорічний чемпіон області серед закладів освіти Львівщини; у другій – збірна Турківської ДЮСШ «Юність», минулорічний чемпіон області серед ДЮСШ Львівщини, 2000 року народження (обидві команди тренують Ігор Мись та Андрій Розлуцький), у третій – Верхненського НВК (Марія Блищик).

Після заключних поєдинків у такому ж порядку згадані команди размістилися на п'єдесталі пошани. Усі вони нагороджені грамотами відповідних ступенів відділу освіти РДА.

... І ПЕРШІСТЬ ОБЛАСТІ

Шостого – сьомого березня у м. Сокаль пройшла першість області з волейболу серед юнаків, у якій взяли участь вісім найсильніших команд Львівщини.

Команда Турківщини була укомплектована кращими спортсменами із Турківського НВК, Турківської ЗОШ I – III ст. №1, Боринського

НВК, Верхненського НВК. А готовав і супроводжував їх на змаганнях тренер Андрій Розлуцький.

У кінцевому підсумку наша команда посіла третє місце, за що удостоїлася диплома третього ступеня управління освіти ОДА.

Володимир БАБИЧ.

Продаються магазини в с.с. Дністрик, Явора, Нижнє Височке і м. Турка, по вул. І. Франка («Квітка Карпат»).
Ціна – договірна.
Тел.: 0673706010.

19.03.2014 року, з 14.00 год., у відділі державної виконавчої служби Турківського районного управління юстиції буде проводити прийом громадян начальник управління державної виконавчої служби Головного управління юстиції Львівської області – Іван Володимирович Паничок.

Увага, конкурс!

Турківський районний центр зайнятості проводить конкурс найбільш успішної реалізації бізнес-проектів серед колишніх безробітних, котрі, за сприянням служби зайнятості, започаткували підприємницьку діяльність, зокрема в агросфері.

Для участі в конкурсі претенденти подають:

- заяву, оформлену за встановленим зразком;
- самооцінку реалізації бізнес-плану, на підставі якого отримано одноразову допомогу з безробіття для започаткування підприємницької діяльності;
- бізнес - проект підприємницької діяльності.

Заявки на участь у конкурсі приймаються до 31 березня 2014 року. Детальнішу інформацію можна отримати в Турківському районному центрі зайнятості.

Продається земельна чорноземна ділянка в смт. Любінь Великий, 12 арів (60x12 м) з незавершеним будівництвом 1,5 поверхово-го будинку, площа забудови – 90 кв.м.

Біля будинку є криниця з питною водою. Електроенергія і газ на відстані 90 метрів від будинку.

Залізнична станція знаходитьться у восьми хвилинах ходьби, до автобусної зупинки – 6 хвилин. Віддаль до районного центру м. Городок – 8 км, до Львова – 28 км.

Тел.: 0676727598; 0503702843.

Загублене право власності на житловий будинок в м. Турка, по вул. Круг Городище, 20, зареєстроване на К.П. Яворську, вважати не дійсним.

БТФ «Чертур» пропонує:

Будматеріали: цеглу звичайну, силікатну, вогнетривку, скло, цемент, шифер, трубу азбестоцементну, діаметром: 100, 150, 200 мм, блоки фундаментні, шлакоблоки, залізобетонні перемички, плити перекриття, поребрик, бруківку, плити ДВП, гіпсокартон 9 мм, 12 мм і вологостійкі, пиломатеріали обрізні і не обрізні, рубероїд, металопрокат, труби, діаметром 15, 20, 25, 32, 40, 50 мм, профільну трубу, кутники, арматуру, квадрат, швелер, металочерепиця, пластикові вікна, мінват, кахель.

С/г продукцію: комбікорм, пшеницю, овес, висівки, крупи різні, сіль для худоби, селітра і нітрофоска.

Виготовляємо металеві оградки, дашки, навіси, ворота.

Надаємо транспортні послуги: а/м КамАЗ , ЗІЛ, ГАЗ - 53, автокран.

Дзвонити : 067-148-18-31; 099-63-25-798, 3-13-77, 3-23-00.

Вітаємо

Профспілковий комітет Боринського професійного ліцею народних промислів і ремесел щиро вітає з ювілеєм заступника директора з навчально-виховної роботи Ганну Дмитрівну Іжик і бажає щановній ювілярці міцного здоров'я – з роси і води, невичерпної життєвої енергії, Божої опіки у всіх справах.

Нехай волошками цвітуть літа прекрасні,
Нехай здійсняться тисячі бажань.

Щоб доля дарувала тільки радість,
Ні грама бід, ні крапельки страждань.

А в небеснім просторі,
де світяться зорі,
Де місяць серпанком
пливе.

Хай Матір Господня зі своїм Синочком
Приносить Вам щастя земне.

Продається двокімнатна приватизована квартира, загальною площею 72 кв.м, в новозбудованому будинку в центральній частині м. Самбір.

Встановлено індивідуальне опалення, світло, газ, вода та водовідведення.

Ціна – 55 тисяч у.о. Можливий торг.

Тел.: 0678470222 (Дмитро).

Просимо – застерігаємо

ЗБРОЯ – ЗАВЖДИ НЕБЕЗПЕЧНО

Турківський РВ ГУМВС України у Львівській області інформує, що в період з 4 по 20 березня 2014 року на території Турківського району проводиться місчанник добровільної здачі зброї, боєприпасів, вибухових матеріалів та спеціальних засобів, у тому числі незаконно вилучених у правоохоронних органах, спеціальних службах. Громадян, які добровільно звернуться до міліції з метою здачі зброї, боєприпасів, вибухових матеріалів та спеціальних засобів, що зберігаються ними незаконно, звільняють від кримінальної та адміністративної відповідальності.

Більше того, якщо громадянин у вказаний термін добровільно здав до органів внутрішніх справ мисливську вогнепальну, холодну, газову

зброю, що незаконно зберігав, то в подальшому він має можливість, після оформлення відповідних документів, зареєструвати її в особисту власність і використовувати її на законних підставах.

Для детальних розяснень з приводу здачі зброї звертайтесь до працівників дозвільної системи або дільничних інспекторів міліції.

ПАМ'ЯТАЙТЕ!

Не зареєстрована зброя – це не тільки порушення закону, а й причина нещасних випадків, які трапляються з громадянами та з їх неповнолітніми дітьми.

Андрій ЗВАРИЧ, старший інспектор дозвільної системи Турківського РВ ГУМВС України у Львівській області, капітан міліції.

Продається приватизована 2-кімнатна квартира (біля м. Турка). Є газ, водяне опалення, господарські будівлі, земельна ділянка, площею 2 ари.

Ціна – договірна.

Телефон для довідок: 0985756362.

Загублене право власності на квартиру, за адресою м. Турка, вул. Молодіжна, 20/25, зареєстроване на К.П. Яворську, вважати недійсним.

Продається ГАЗ-52. На ходу, з документами на машину. Ціна – 1 тис. у.о. Тел.: 0678374083 (Іван).

ПРЕЙСКУРАНТ

закупівельних цін ПФ “ Білаки ” на ВРХ,
коні та свині в грн. за 1 кг живої ваги

ВІД ТВАРИН	ЗАКУПІВЕЛЬНА ЦІНА	
	ПОПЕРЕДНЯ стапом на 14.02.2014 р.	СТАНОМ на 11.03.2014 р.
Бички, понад 400 кг	14,80	14,80
Молодняк, вища бички	13,80	14,30
Молодняк, вища телиці	13,30	13,80
Молодняк, середньої вгод.	11,50	11,80
Молодняк, нижче сер. вгод.	10,20	10,60
Молодняк, худа	8,20	8,50
Доросла, вищої вгод.	11,80	12,50
Доросла, середньої вгод.	10,00	10,50
Доросла, н/середньої вгод.	9,80	10,00
Доросла, худа	6,90	7,20
Коні I категорії	9,30	8,30
Коні II категорії	7,50	7,50
Свині	15,30	15,30
Свиноматки	13,30	13,00

Іван СТРУЦЬ,
начальник відділу агропромислового розвитку.

Для жителів міста та району. Чищення килимів та салонів автомобіля. Тел.: 0997375462, 0672984641.

«БОЙКІВЩИНА»

Реєстраційне свідоцтво ЛВ №134 видано 28 березня 1994 року.
Часопис виходить раз на тиждень.

Тираж 2662 Індекс 68486

Редактор Василь ВАСИЛЬКІВ

АДРЕСА РЕДАКЦІЇ:
82500, м. Турка, вул. Міцкевича, 14
НАШІ ТЕЛЕФОНИ:
редактора – 3-12-45,
бухгалтерії – 3-21-27.

видавничого відділу – 3-25-22.

Висловлені авторами думки можуть не співпадати з позицією редакції. За точність викладення фактів відповідає автор (рекламодавець).
E-MAIL: boykivshchina@ukr.net

Часопис набрано, зверстано та віддруковано у видавничому відділі редакції «Бойківщини».

Комп'ютерна верстка –
Костянтин Малетич.

Відповідальна за випуск –
Ольга Тарасенко.
R – матеріали рекламного характеру.